

Komentar Evanđelja: Radnici u vinogradu

Evanđelje dvadeset i pete
nedjelje kroz godinu (Ciklus A) i
komentar

Evanđelje: Mt 20, 1-16a

U ono vrijeme reče Isus svojim
učenicima ovu prispodobu:

»Kraljevstvo je nebesko kao kad
domaćin rano ujutro izađe najmiti
radnike u svoj vinograd. Pogodi se s
radnicima po denar na dan i pošalje
ih u svoj vinograd. Izađe i o trećoj uri
i vidje druge gdje stoje na trgu
besposleni pa i njima reče: 'Idite i vi
u moj vinograd pa što bude pravo,

dat ću vam.' I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako. A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?' Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.'

'Uvečer kaže gospodar vinograda svom upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. A kad primiše, počеше mrmljati protiv domaćina: 'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.'

Nato on odgovori jednomu od njih: 'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar? Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu posljednjemu dati kao i tebi. Nije li

mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?’

Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji.«

Komentar

Prispodoba o radnicima u vinogradu jedno je od najslikovitijih objašnjenja Kraljevstva Nebeskog i, nadalje, kakav bi trebao biti ljudski odgovor na božanski poziv. Slika vinograda ima mnogo biblijskih korijena i često se koristi u Starom Zavjetu kao simbol Božjeg djelovanja na izabrani narod koji nalikuje polju vinograda o kojem se brižno brine i mora proizvesti dobro vino spasenja (usp. Je 5,1-7; Ps 80; Ez 15,1-8).

U prispodobi se Isus spominje unajmljivanja nadničara koji

obrađuju polja. Kao i kod drugih prispodoba, razvoj priče zbunjuje nas i dovodi u pitanje naše kriterije i sheme. U principu, čini se da su radnici angažirani u ranim satima u pravu kada kažu da su radili puno više od onih koje gospodar zaposli u kasnim popodnevnim satima. Ako je gospodar dobar s ovima koji malo rade, zašto se njegova dobrota ne odražava više i kod onih koji su više radili? Umjesto toga, gospodar odgovara jednom od onih koji se žale: „Prijetelju, ne činim ti nikakvu nepravdu; Nisi li se složio sa mnom oko denara? Uzmi svoje i idi; Potonjem želim dati isto što i vama. Ne mogu li sa svojim raditi ono što želim? Ili ćete loše gledati na to što sam dobar? " (usp. 13-15).

U određenom smislu, lekcija iz prispodobe govori o milosrđu prema Bogu i prema drugima: budući da svi prihvaćamo i koristimo se božanskim milosrđem (On ima vinograd i može

dati posla onima koji ga nemaju),
nema smisla zahtijevati od Boga
navodna prava ili se žaliti što drugi
imaju koristi od njegove ljubavi.
Budući da je Bog velikodušan, traži
od svih nas da budemo velikodušni
poput njega.

Papa Franjo objasnio je to ovako:
„Ovom prisposodobom Isus želi otvoriti
naša srca logici Očeve ljubavi koja je
slobodna i velikodušna. Riječ je o
tome da se dopustimo zapanjiti i
očarati Božjim „mislima“ i
„putovima“ koji, kako nas podsjeća
prorok Izajia, nisu naše misli i nisu
naši putevi (usp. Iz 55,8). Ljudske
misli često su obilježene sebičnošću i
osobnim interesima, a naši uski i
iskrivljeni putovi nisu usporedivi s
Gospodinovim širokim i pravim
putovima. Koristi milosrđe, oprašta
široko, pun je velikodušnosti i
dobrote koju izlijeva na svakoga od
nas, otvara se svim teritorijima svoje
neizmjerne ljubavi i milosti, koje

ljudskom srcu mogu samo pružiti puninu radosti " [1].

Sveti Josemaría također je iz prispodobe zaključio da je potrebno iskoristiti vrijeme da činimo dobro, da radimo u Gospodnjem vinogradu, usred naših uobičajenih poslova: „Onaj čovjek odlazi više puta na trg, da se pogodi s radnicima. Jedni su pozvani da pođu rano ujutro, a drugi istom pred večer. Svi dobivaju jedan denar: plaća koju sam ti obećao, to znači, moja slika i prilika. U denaru je otisnuta Kraljeva slika. To je Božje milosrđe, On poziva svakoga pojedinog prema njegovim osobnim mogućnostima, jer želi, da se svi ljudi spase.

Mi smo kršćani od rođenja, odgojeni smo u vjeri, od Gospodina jasno odabrani. To je ta istina. Ako ste dakle pozvani da odgovorite, pa bilo to i u posljednji čas, smijete li vi onda još ostati na trgu i sjediti na suncu,

kao onih nekoliko radnika koji nemaju što da rade?“ [2]

„Zazovimo zajedno Majku Isusa Krista,“ poziva nas sveti Josemaria u zaključku. „Ti, naša Majko, vidjela si kako je Isus rastao, Ti si vidjela kako je On među ljudima koristio vrijeme. Pouči me kako da svoje dane iskoristim u službi za Crkvu i duže. Pouči me također, dobra Majko, da duboko u svom srcu, kad to jednom bude potrebno, čujem ljubazan prigovor: da moje vrijeme ne pripada meni, već Ocu koji je na Nebesima.“[3].

[1] Papa Franjo, Angelus, 24. rujna 2017.

[2] Sveti Josemaría, Prijatelji Božji, n. 42.

[3] Ibid, br. 54..

Pablo M. Edo // Photo: Warren Wong - Unsplash

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-
vigesimoquinto-domingo-ordinario-
ciclo-a/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-vigesimoquinto-domingo-ordinario-ciclo-a/) (10.08.2025.)